

ægtefælle-/samleverydelsen. Hermed sikres i et vist omfang, at der er tale om et egentlig samliv, og særligt at parterne selv har valgt at begunstige hinanden i tilfælde af død.

Det er ikke til hinder for at være samlevende, at den ene part sidder i uskiftet bo efter en tidligere ægtefælle.

I tilfælde af institutionsophold skal kravet om mindst 2 års fælles bopæl være opfyldt forud for opholdet. Det er fortsat et krav, at samlivet, det vil sige fælles bopæl og ingen ægteskabshindringer, består på tidspunktet for noteringen hos ATP. Der må heller ikke i 2 år forud for dødsfaldet have været ægteskabshindringer.

Ved institutionsophold tænkes på situationer, hvor de samlevende af udefra kommende grunde ikke kan have fælles bopæl (folkeregisteradresse), fx ved optagelse på plejehjem e.l.

Ved ophævelse af samlivet bortfalder retten til ægtefælle-/samleverydelsen. Ved evt. genoptagelse af samlivet skal betingelserne, jf. ovenfor, opfyldes på ny.

I tilfælde af at et medlem, som ønsker at notere sig hos ATP med sin samlever, allerede er noteret hos ATP, vil den gamle notering automatisk blive annulleret, både for den pågældende og for den tidligere samlever.

Notering hos ATP sker på baggrund af en tro- og loveerklæring fra de samlevende. ATP undersøger, at betingelserne for notering og udbetaling af ydelser er til stede på grundlag af tro- og loveerklæringen og oplysninger fra folkeregistret, herunder særligt oplysninger om adresse og civilstand, med mindre ATP på grund af særlige omstændigheder finder det påkrævet at tilvejebringe yderligere oplysninger om samlivets beståen.

§ 14 b, stk. 3.

Et medlem skal have været medlem af ATP i 2 år og have indbetalt, hvad der svarer til 2 årsbidrag til ATP efter 1. januar 2002, for at en eventuelt efterladt har ret til at få udbetalt en ydelse ved dødsfald. En karenstid indsættes for at sikre en vis minimumsbetaling som forudsætning for dækning og fordi det hindrer udløsning af ydelser baseret på en meget beskeden bidragskarriere.

Karensindbetalingen udgøres af det normerede bidrag, dvs. at optjeningsperioden på 2 årsbidrag er ens for A, B og C-bidragydere med samme beskæftigelsesomfang.

Kun medlemsperioder og bidragsperioder fra den 1. januar 2002 kan medregnes.

§ 14 b, stk. 4

Det foreslås, at bestyrelsen for ATP kan regulere beløbet på 40.000 kr.

En overordnet forudsætning for en sådan regulering vil være, at dødsfaldsydelserne skal kunne holdes inden for ca. 12 pct. af bidragene, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger. I en reguleringssammenhæng kan det være af betydning, i hvilket omfang det almindelige ATP-bidrag reguleres.

En regulering af dødsfaldsydelserne (eventuelt i nedadgående retning) kan først og fremmest tænkes at ske, hvis et eller flere af de overordnede parametre for beregningen af dødsfaldsydelserne ændrer sig. Her tænkes primært på den gennemsnitlige dødelighed og fødselshyppigheden.

§ 14 b, stk. 5

Bestemmelsen svarer til den nugældende § 11, stk. 4.

§ 14 c

Ydelsen nedsættes gradvist fra medlemmets 66. år, således at der ikke udbetales dødsfaldssum til ægtefælle/samlever, hvis afdøde var fyldt 70 år.

Baggrunden for, at dødsfaldsydelserne ikke skal kunne udbetales uanset alder er bl.a. hensynet til finansieringen af den nye ordning, herunder opprioriteringen af ydelser til børn og til ægtefæller/samlevende efter yngre ATP-medlemmer.

Hensigten med aftrappingsmodellen er at minimere betydningen af, om et dødsfald finder sted lige før eller lige efter en bestemt fødselsdag.

Med udgangspunkt i en ægtefælleydelse på 40.000 kr., nedsættes beløbet med 8.000 kr./året, således at hvis medlemmet dør som 66 årig, udbetales 32.000 kr. og dør medlemmet som 69 årig, udbetales 8.000 kr. Ved det fyldte 70. år, bortfalder ydelsen.

§ 14 d

Det er principielt forudsat, at det kun er efterlevende efter de afdøde medlemmer, der har indbetalt bidrag til den nye ATP-ordning, der er berettiget til dødsfaldsydelser efter de nye regler. Tilsvarende forudsættes det, at de dødsfaldssummer, der er opnået ret til på grundlag af den pensionsret, der er optjent i den gamle ATP-ordning, bevares uændret efter de regler, der gælder i den gamle ordning.

I mange år frem i tiden vil det for de fleste medlemmer gælde, at de efterladte er berettiget til dødsfaldsydelser efter begge sæt regler. Hvis den gamle og den nye ATP-ordning skal kunne eksistere side om side, er det afgørende, at der sker en samordning mellem dødsfaldsydelserne i de to ordninger. Denne forudsæt-